

Decret de la Tinència d'Alcaldia
Àrea d'Alcaldia - Presidència

Conforme,
Lletrat/da d'assessorament i
defensa jurídica

Conforme,,
La cap del Servei Jurídic

Signat digitalment per: [redacted]
[redacted] - DNI [redacted] 74 [redacted]
(TCAT)
Data: 2025-06-30T12:35:41

Signat digitalment per: Núria
Bartolí Forn - DNI [redacted] 8365 [redacted]
(TCAT)
Data: 2025-06-30T18:53:11

Referència RP 3/2025

Assumpte

Reclamació patrimonial presentada pel Sr. [redacted] en representació de la senyora [redacted]

Vista la reclamació patrimonial presentada pel Sr. [redacted] en representació de la senyora [redacted], en data 13/01/2025, pels danys personals soferts, el 28 de desembre de 2024, al caure quan caminaven als voltants del metro Fondo d'aquest municipi, -al seu parer- pel mal estat de la vorera.

Atès que la persona interessada, en la seva instància inicial, indicava: "*Expongo que el día 28/12/24 mi madre se cayó en una acera en mal estado al lado del metro Fondo. Sucedió esto tuvimos que ir llevados por una ambulancia al CAP y nos derivaron al hospital donde le hicieron places y la observaron*".

Va aportar informes mèdics d'assistència a urgències, i DNI de la reclamant.

Atès que la instància presentada per la reclamant, de conformitat amb l'art. 66 i 67 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre de Procediment Administratiu de les administracions públiques (LPAC), no quantificava la reclamació, de conformitat amb l'art. 68 LPAC, mitjançant ofici de data 14 de febrer de 2025, es requerí a la persona peticionària perquè, dins el termini de 10 dies, esmenés la seva sol·licitud i indiqués la quantificació dels danys soferts. Donat que no es va poder notificar al domicili indicant pel reclamant en la seva instància inicial, de conformitat amb allò establert als arts. 42 i 44 de la LPAC, es va procedir a la publicació de l'edicte al BOE. La reclamant no ha esmenat la seva reclamació però, donat que es tenen tots els elements per a la tramitació de l'expedient, s'ha continuat fins a la seva resolució.

Vist que consten a l'expedient peticions d'informe a la Policia Local i al Servei de Manteniment i Via Pública d'aquesta Corporació. Així mateix es va participar el sinistre a l'asseguradora de l'ajuntament.

Atès que es va demanar informe a la Policia Local, en data 14 de gener de 2025, consta aportat a l'expedient l'acta policial amb número 2012/2024. En aquesta acta es posa de manifest que en lloc indicat per la reclamant (Rambla Fondo, 50), l'agent actuant va trobar a la senyora [redacted] a terra amb ferides als genolls, que el fill d'aquesta estava present i va manifestar que va caure per un desperfecte visible a la via, i s'adjunten fotografies del mateix. En aquestes fotografies s'observa un desnivell de petita entitat.

Atès l'informe de l'Àrea de Serveis Territorials, Servei de Manteniment, Departament de Via Pública, de 23 de gener de 2025: "*S'exposa que: Posteriorment a inspeccionar la vorera, es comprova el correcte estat de la vorera, amb desperfectes superficials localitzats en un pla continu i amb bona visibilitat. A zones interiors el CTE preveu sortints puntuals de fins a 1,2 centímetres, per a zones exteriors no és aplicable i seria menys restrictiva. El desnivell presentat a la documentació gràfica no supera els llindars admissibles. Conclusió: : S'observen desperfectes superficials localitzats en un pla continu i amb bona visibilitat. Es considera desestimar la reclamació.*".

Vist que la companyia d'assegurances ALLIANZ, mitjançant correu electrònic de 7/05/2025, va emetre el seu posicionament, indicant:

“Con relación al Expediente incoado por el Excmo. Ayuntamiento de Santa Coloma de Gramenet con motivo de la reclamación patrimonial planteada por D. [REDACTED] en representación de Dña. [REDACTED] compartimos la conclusión expuesta en el informe emitido por D. [REDACTED] y les trasladamos las siguientes alegaciones:

PRIMERO: De acuerdo con la información recabada no parece que la deficiencia invocada como causa del citado accidente pueda entenderse que vulnera los estándares de seguridad exigible, considerando que la misma es mínima y tolerable.

SEGUNDO: De acuerdo con reiterada jurisprudencia, el estándar de eficacia que es exigible a los servicios públicos municipales no es de carácter absoluto, pues, en otro caso, convertiríamos a las Administraciones Públicas en aseguradoras universales de todos los riesgos con el fin de prevenir cualquier eventualidad desfavorable o dañosa para los administrados.

TERCERO: De este modo, los peatones deben desplegar una diligencia razonable que alcance a sortear los leves riesgos que deriven de los pequeños defectos que el mismo uso de los servicios pueda producir

CUARTO: Según lo expuesto, consideramos que no existe responsabilidad alguna que le pueda ser imputada al Excmo. Ayuntamiento de Santa Coloma de Gramenet por el mencionado accidente.”

Atès l'art. 82 de la LPAC, en data 8 de maig de 2025, es va emetre ofici per donar tràmit d'audiència a la interessada, conferint un període per al·legacions de 10 dies i se li feia arribar còpia de tota la documentació que obrava en l'expedient. En data 26 de maig de 2025 va ser notificat al representant de la reclamant aquest ofici en la direcció assenyalada a la instància inicial. No consta que la persona reclamant hagi presentat al·legacions dins del termini conferit.

Atès que la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (en endavant LRJSP), estableix en l'article 32, apartats 1 i 2, els principis que regeixen la responsabilitat patrimonial i els requisits que han de concórrer i determina que:

*“1.Els particulars tenen dret a ser indemnitzats per les administracions públiques corresponents de tota lesió que pateixin en qualsevol dels seus béns i drets, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics, excepte en els casos de força major o de danys que el particular tingui el deure jurídic de suportar d'acord amb la Llei. L'anul·lació en via administrativa o per l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu dels actes o disposicions administratives no pressuposa, per si mateixa, dret a la indemnització.
2. En tot cas, el dany al·legat ha de ser efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació amb una persona o un grup de persones.”*

Atès que perquè l'acció indemnitzatòria pugui prosperar no és suficient l'existència d'un dany, sinó que, a més, s'ha d'acreditar que el dany patrimonial sigui **conseqüència directa del funcionament dels serveis públics**, sense que intervinguin altres circumstàncies que trenquin el nexa causal necessari i la concurrència o llur inexistència, determinarà, en cada cas, el grau de responsabilitat de l'Administració i correspon a la part que demana la indemnització provar l'existència d'aquest vincle.

Atès que la Comissió Jurídica Assessora (òrgan consultiu de la Generalitat de Catalunya) ha afirmat reiteradament que no tots els accidents, pel fet d'haver-se produït en una via pública, han de ser responsabilitat de l'Administració, atès que la responsabilitat objectiva no converteix l'Administració pública en una asseguradora universal de tots els riscos (dictàmens 82/2009, 175/2012, 290/2013, 76/2015, 140/2017 i 30/2018), i també que, perquè el dany sigui antijurídic, cal que el desperfecte o la irregularitat tingui una entitat suficient, i que, per a poder imputar la responsabilitat dels fets a

Decret de la Tinència d'Alcaldia Àrea d'Alcaldia - Presidència

l'Administració, el risc provocat pel servei públic ha de sobrepassar els estàndards de seguretat exigibles conforme a la consciència social (dictàmens 42/2011, 27/2013, 67/2014, 59/2015, 74/2016 i 140/2017). Tal com es va dir en el Dictamen 50/2020, "El motiu d'aquesta doctrina rau en el fet que l'Administració no ha de respondre de totes les caigudes a la via pública, ja que no es pot pretendre que totes les voreres i calçades estiguin en un estat de conservació perfecte i rasants (sentències 758/2005, de 21 d'octubre de 2005; 1054/2006, de 5 de gener, i 149/2007, de 22 de febrer, de la Sala Civil, Secció Primera, del Tribunal Suprem, i Sentència 527/2008, de 7 de juliol, de la Sala Contenciosa Administrativa, Secció Quarta, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya)".

Atès que respecte de la imputabilitat de l'Administració pública, la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (STSJCAT), resolució número 2434/2020, que, al seu torn, esmenta la STSJCAT 7/2019, de 10 de gener, posa de relleu la següent doctrina: "*En materia de responsabilidad patrimonial hemos de partir de que la mera titularidad de competencias no presupone la obligatoriedad de responder por cualesquiera daños a los particulares pues no cabe configurar a la Administración como una aseguradora universal. (...). Al respecto, la STS de 27 de julio de 2002 (RJ 2002, 8393) nos dice que: una interpretación laxa del citado precepto hasta el extremo de convertir a las Administraciones Públicas en aseguradoras de todos los riesgos sociales, dada la amplitud de los servicios que prestan y de las competencias que ostentan, es la más perturbadora para una correcta realización y progresiva ampliación de tales servicios públicos, pues el principio de solidaridad de riesgos, que late en el sistema de responsabilidad patrimonial de la Administración, con el fin de lograr un mejor reparto de los beneficios y cargas sociales, puede verse frustrado con interpretaciones extensivas del requisito del nexo causal (...).*".

Efectivament, en el present cas, està acreditat que hi va haver un dany, però no està provat que aquest dany fos conseqüència del funcionament normal o anormal del serveis municipals, doncs la reclamant no demostra que l'estat de la vorera fos el determinant de la seva caiguda, d'altre banda, de les fotografies aportades a l'expedient, el desperfecte no es considera d'entitat suficient per causar la caiguda per si sol, trencant, d'aquesta manera, la relació causa efecte necessària per tal que neixi la responsabilitat patrimonial de l'Ajuntament.

A més a més, s'ha comprovat que la vorera era prou ampla com per poder caminar evitant els desperfecte i, a més, la caiguda va tenir lloc amb suficient llum natural. Per tant, aquesta circumstància també trenca el nexa de causalitat.

Tant l'informe del servei com la companyia d'assegurances arriben a la mateixa conclusió.

Atès que, com s'ha exposat, no es donen els elements necessaris per concórrer la responsabilitat patrimonial de l'Ajuntament, tal i com assenyala la Sentència del Tribunal Suprem de 28 de maig de 1998 "*un examen sucinto de los elementos constitutivos de la responsabilidad patrimonial de la Administración, permite concretarlos del siguiente modo: [...] c) El vínculo entre la lesión y el agente que la produce, es decir, entre el acto dañoso y la Administración, implica una actuación del poder público en uso de potestades públicas... Y las Sentencias de 26 de febrero y de 2 de abril de 1985, que para apreciar la responsabilidad objetiva, no se requiere otro requisito que la relación de causalidad entre el acto y el daño,.... siempre que la actuación lícita o ilícita de la Administración se produzca dentro de sus funciones propias;.... es necesario que la conducta de la Administración sea la causa del daño... Y la Sentencia de la sala Tercera del Tribunal Supremo de 13 de Septiembre de 2.002 que la prestación por la Administración de un determinado servicio público o la titularidad por parte de aquella de la infraestructura material para su prestación no implica que el vigente sistema de responsabilidad patrimonial objetiva de las Administraciones Públicas convierta a éstas en aseguradoras universales de todos los riesgos con el fin de prevenir cualquier eventualidad desfavorable o dañosa para los administrados que pueda producirse con independencia del actuar administrativo, porque de lo contrario, como pretende el recurrente, se transformaría aquél en un sistema providencialista no contemplado en nuestro ordenamiento jurídico*".

Aquesta doctrina ha sigut reiterada pel propi Tribunal Suprem en nombrosa jurisprudència, així com per multitud de sentències de Jutjats Contenciós Administratius. Entre d'altres, Sentència 146/2022,

de 10 de maig de 2022, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu nº 1 de Barcelona que, en un cas similar, indica que: “Por último, es en este contexto, que no puede obviarse la necesaria consideración relativa a que el sistema de responsabilidad patrimonial objetiva de la Administración no contempla la existencia de una Administración providencialista que tenga que prevenir cualquier eventualidad como una aseguradora universal de riesgos; “(...) el nexo causal entre la actuación de la Administración y el evento dañoso, debe analizarse desde la óptica de la teoría de la causalidad adecuada, según la cual es preciso identificar un acto o hecho sin el cual no es concebible que otro hecho o consecuencia se produzca, sin que baste por sí sola la concurrencia de la condición, pues es necesario que resulta idónea para producir el daño, atendidas todas las circunstancias del caso. Así únicamente en el caso de que exista una adecuación objetiva entre acto y evento, lo que se ha llamado verosimilitud del nexo, puede derivarse responsabilidad para la Administración, lo que excluye los actos indiferentes, los inadecuados y la fuerza mayor. El nexo causal entre la actuación de la Administración y el daño causado deberá ser exclusivo, sin interferencias de elementos extraños, lo que no es incompatible con la imputación de responsabilidad de la Administración por inactividad que se cifra en insuficiente eficacia en relación con los estándares normales y exigibles de rendimiento (...)” (Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-administrativo, Sección 6ª, Sentencia de 8 de Mayo de 2022).”

Atès que, per tot l'esmentat, queda motivada la resolució i escau desestimar aquesta reclamació patrimonial.

Atès que, de conformitat amb el Decret d'Alcaldia, número 2959, d'1 d'abril de 2025, se ha delegat en la cinquena tinenta d'alcaldesa del Àrea de Serveis interns, Economia, Polítics de Participació, Igualtat i comerç, la facultat de resoldre aquest assumpte.

Per això, **RESOLC**:

Primer.- DESESTIMAR la reclamació patrimonial presentada pel Sr. [REDACTED] en representació de la senyora [REDACTED], en data 13/01/2025, pels danys personals soferts, el 28 de desembre de 2024, al caure quan caminaven als voltants del metro Fondo d'aquest municipi, -al seu parer- pel mal estat de la vorera.

Segon.- NOTIFICAR aquesta resolució a la persona interessada, a l'Àrea de Serveis Territorials, Servei de Manteniment de la via pública i a l'asseguradora de l'Ajuntament a través de la corredoria Marsh.

Cinquena tinenta d'alcaldesa de l'Àrea de
Serveis Interns, Economia, Igualtat i Comerç

En dono fe,
El secretari general

Signat digitalment per: María
Cristina Vargas Soria - DNI
[REDACTED] 3820 [REDACTED] (TCAT)
a: 20 07-03T08:54:24

Signat digitalment per: Antonio
Luis Peralta Garcerá - DNI
[REDACTED] 3326 [REDACTED] (TCAT)
Data: 2025-07-03T09:24:40